

styrelsen om Ændringer i Anstaltens Forhold, har man anset det for rettest for de andre Anstalters Vedkommende at forbeholde Ministeriets tilsynsførende en videregaaende Ret, derunder til uanmeldte Besøg og til at optage orienterende Forhandlinger med den lokale Ledelse saavel om økonomiske som om administrative Forhold, medens der for ingen Anstalters Vedkommende er tilsikret den tilsynsførende Ret til at give den lokale Ledelse Ordre.

Med Hensyn til det Indseende, Ministeriet i øvrigt maa have med disse Anstalter, bemærkes, at Ministeriet i Samarbejde med Sundhedsstyrelsen maa paase, at Forsorgen inden for de forskellige Anstaltsgrupper er forsvarlig og saa vidt muligt ensartet, at der finder det tilbørlige Samarbejde Sted, ikke alene mellem de enkelte Anstalter inden for paagældende Gruppe, men ogsaa mellem de forskellige Forsorgsgrene, og at Udvidelse (Indskrænkning) af Anstalternes Pladstal sker efter en fast Plan.

Ministeriet maa endvidere for saa vidt angaar de Anstalter, der i første Række tager Sigte paa Oplæring og Uddannelse, i Samarbejde med paagældende sagkyndige have Opmærksomheden henvendt paa, at de rette Systemer og Metoder ved Undervisningen og Oplæringen bringes til Anvendelse og for samtlige Anstalters Vedkommende i Samarbejde med Sundhedsstyrelsen have Opmærksomheden henvendt paa, hvilke Foranstaltninger af racehygiejnisk Karakter der maa forberedes og træffes til Gavn for Forsorgen, ligesom det maa overvaages, eventuelt ved Udarbejdelse af Bispisningsreglementer sikres, at Patienterne og Alumnerne faar den i ernæringsmæssig Henseende rette Kost.

Med Hensyn til Ministeriets Forhold over for Anstalternes Økonomi bemærkes, at det ikke er Hensigten at organisere en tvungen Fællesindkøbscentral. Ministeriet anser det nemlig i hvert Fald for Tiden ikke for ønskeligt at fratage Anstalternes Bestyrelser eller den lokale Ledelse Interessen eller Ansvar for at tilrettelægge og under Ministeriets Kontrol gennemføre den for Anstalterne bedst passende Økonomi. Anstalternes vidt forskellige Art, der strækker sig fra Spædbørns- til Alderdomshjem, fra rent hospitalmæssige Institutioner til Forvaringsafdelinger, vil derfor gøre Nyttens af en saadan Central problematisk, idet der paa de forskellige Anstalter maa stilles helt forskellige Krav f. Eks. med Hensyn til Beklædning og Bispisning.

For saa vidt muligt at hjælpe Anstalterne

til at foretage billige Indkøb, har Ministeriet fra afvigte Efteraar holdt de forskellige Særforsorgsanstalter, de under Ministeriet hørende 7 Statsopdragelseshjem og de 16 anerkendte private Skole- og Ungdomshjem underrettede om det rette Prisniveau, og Ministeriet mener, at der, naar det foran omhandlede Tilsyn etableres, er Mulighed for, at der under Samarbejde med Hovedrevisoratet, Anstalternes Bestyrelser og de for de private Anstalter beskikkede Revisorer opnaas betragtelige Beparelser for det offentlige, ved at større eller mindre Kredse af Anstalter slaar sig sammen om Fællesindkøb eller om Licitation af deres Forbrugsartikler.

Det behøver formentlig ikke nogen nærmere Paavisning, at det for at opnaa den størst mulige Planmæssighed med Hensyn til det foran omtalte Tilsyn med Særforsorgsanstalterne og med disses og Opdragelseshjemmenes Økonomi vil være hensigtsmæssigt at samle dette Tilsyn paa een Haand, og da det for at opnaa en forsvarlig og rationel Administration paa dette Omraade vil være nødvendigt, at den, der varetager dette Arbejde, har et nøje Kendskab til de enkelte Anstalters Forhold og til det ved dem ansatte overordnede Personale, foreslaas det, at Administrationen af Socialministeriets Særforsorgsinstitutioner henlægges under en Direktør, der vil være at benævne: „Direktøren for den sociale Særforsorg“, paa samme Maade som under Indenrigsministeriets Forretningsomraade Administrationen af Sindssygeforsorgen er henlagt under Direktøren for Statens Sindssygehospitaler.

Som et Argument, der ud over det allerede anførte taler for at oprette en saadan Stilling samt for at oprette den som et Led i selve Ministeriets Struktur, saaledes som det er sket i Landbrugsministeriet, skal anføres, at en saadan Ordning paa en naturlig Maade vil afaste Ministeriets Departementschef, hvis Arbejdskraft i meget høj Grad maa beslaglægges til det overordentlig omfattende rent juridiske Arbejde i Ministeriets 1ste og 2det Ekspeditions-kontor.

Under Direktørens Ledelse foreslaas det — saaledes som det har været praktiseret siden 1. Oktober f. A. — at henlægge Ministeriets 3die Kontor (Særforsorgskontoret) og 4de Kontor (Regnskabs- og Revisionskontoret) under Hensyn til, at der til sidstnævnte Kontor er henlagt væsentlige Omraader, der har direkte Tilknytning til Særforsorgen, saaledes Førelsen af Ministeriets Registrant, der omfatter samtlige